

Zavestiti se, zavesti se.
 Zdámljati se, izdoumljati, izdoumiti se.
 Zímolez = zímolézina, ligustrum vulgare.
 Žálití koga, žalovati za kóm.

* * *

Glagola «pnem» in «začnem» imata v nedol. «pneti», «začneti» in v del. «pnet», «začnet».

Pridevniki: čist, čvrst, glibok, gust (gost), mehek, redek, žut (žolt) imajo v drugi (prim.) stopinji: čišči, čvršči, glíblji, gušči, mehlji, reji, žuči. J. S.

Nāše slike.

Prvo malo sliko razklada pesem «Helijodor». Sirski kralj Selevek je bil po ovaduštvu zvedel, da je v jeruzalemskem templju zakladnica polna neštevilnega denarja.

Kralj pošlje svojega višjega oskrbnika Helijodora, da bi ta denar vzel in mu ga prinesel. Bil je pa denar samo iz dobrotnih darov, namenjen potrebam v svetišču, pa vdovam in sirotam. Helijodor pride v Jeruzalem, da bi izpolnil kraljevo povelje. Odločeni dan je ljudstvo po mestu trepetalo in vzdihovalo k Bogu, duhovniki so v svetišču iskreno molili, vikši duhovnik je bil v grozni srčni bridkosti; tu pride Helijodor z vojščaki in hoče pobrati denar. A groza prevzame vse, da se zgrudijo na tla, ko zagledajo konja in strašnega jezdec na njem z zlatim orožjem. Konj se zažene na Helijodora s sprednjima kopitoma; tudi dva druga mladeniča obstopita na desni in levi Helijodora in ga bijeta, da pade na tla in se mu stemni pred očmi. Spremstvo ga je potem posadilo na stol in ga odneslo iz svetišča. — Ta dogodek je porabil Rafael in ustvaril svojo nesmrtno sliko v tako zvani «Helijodorovi stanci» v Vatikanu. Slika je na veliki steni. Kako je dovršena, o tem piše izvrstni ocenjevalec njegovih del, Springer¹⁾: «Rafael je ustvaril v Helijodorovi sliki delo nepresegljive dramatične moči. Jasno, kakor znajo le največji umetniki, izbral je trenutek, iz katerega se razvidi vse dejanje, pa ob enem vrhunec vsega razvoja itd.» Zanimivo je, da je oni veliki duhovnik, ki iskreno moli, papež Julij II. sam, prijatelj Rafaelov. — «Prizor z ljubljanske veselice dné 22. rožnika» lahko umevajo naši čitatelji. Prizorišče je Kozlerjev vrt ob drevedu. Dasi nima slika sama nikake

Valvazor. (Slika Jurija Šubica v Rudolfinumu.)

umetelne vrednosti, hranila bode vendar potomcem spomin iz naših sedanjih «veselih» dnij. — «Notranjska deklica v nekdanji narodni noši.» Minuli časi! Morebiti hrani še stara ženica one od zatega vezenja in zlatih ploščic blesteče se «forme»; srebrni pas velja tudi skoro samo za spomin lepe mladosti. — O mestu Jajcu nam ni treba posebej pisati. Veliko poslopje zdolaj je frančiškanski samostan s cerkvi; cerkev ima tri ladije. Na vrhu, nad samostanom se vidi stara trdnjava; v sredini pa, kjer se grič nehava, vidiš dobro ohranjeni zvonik stare cerkve sv. Luke. Hôtel Jajce pa se ne vidi na sliki, ker je preveč na levi strani. — Shod pri sv. Roku v Dravljah. V malo vas Dravlje pri Ljubljani (župnije šentviške) pride vsako leto na dan sv. Roka, t. j. 16. velikega srpana, prav veliko ljudij na cerkveni shod. Iz Ljubljane gre

pozneje tje zaobljubljena procesija, ker je sv. Rok pomočnik zoper kugo in kužne bolezni. Kako živahno je bilo nekdanj pri sv. Roku, kaže nam naša slika, ki je posneta po starejši sliki. Tu se godi še vse tako, kakor nekdanj na sejnih: tu poslušajo ljudje vnetega pridigarja, tam se krepcajo z dobro pijačo, drugodi kupčujejo itd. Ljudje imajo še staro nošo. To bi bil lep predmet za veliko umetno sliko.

Železnica iz Jafe v Jeruzalem.

Pred jednim letom je začela voziti prva železnica v sveti deželi. Ko je bil «Jeruzalemski romar» tam, bila je v delu. Lansko jesen je potoval v Jeruzalem naš dober prijatelj, ki nam je poslal kratko poročilo o tej železnici. Postaje na železnici so te-le (v franc. pisavi): 1. Jaffa, 2. Lydda, 3. Ramleh, 4. Raculeh, 5. Sejea, 6. Deir Abou, 7. Bittriz, 8. Jérusalem. Prva postaja je zunaj Jafe. Izprva gre vlak med lepim pomarančnim drevjem in travniki; skoro dve tretjini poti sta med skalovjem in prepadi, proti Jeruzalemu je zopet prijaznejše. Jeruzalemska postaja je na zahodu mesta, kakih deset minut od jafskih vrat. Vozi vlak dobre tri ure in sicer jedenkrat na dan sem in tje; iz Jafe gre ob 1 uri 20 minut popoldne, iz Jeruzalema ob polu osmih zjutraj. Vozovi imajo dva razreda: v I. se sedi, v II. pa stoji. Lastnica železnice je neka francoska družba.

† Francišek Gestrin. Znani pesnik (gl. «Dom in Svet», str. 237 t. I.) je umrl dné 15. t. m., star šele 28 l. Upamo obširnejšega poročila. N. v m. p.!

¹⁾ Raffael und Michelangelo, str. 207.